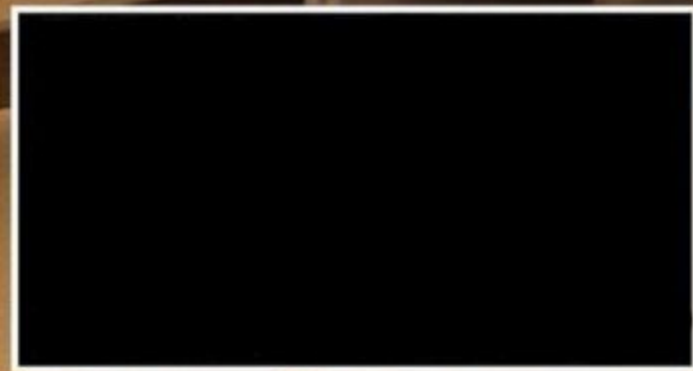

SLUŽKA

KAPITOLA 1

Budu si muset
najít práci.

Dobrý den, volám ohledně práce.

Dobře, zítra ráno můžete přijít na pracovní pohovor. Mám tu volné místo na pozici uklízečky.

Děkuji, určitě přijdu.

Dobrý den, přišla jsem
na domluvený pohovor.

Pojďte blíž a sedněte si.

Druhý den

Jsem paní Rossová, a vy?

Kolik je vám let?

Proč se ucházíte o místo uklízečky?

...Marie.

18

Potřebuji práci, jakoukoliv.

A woman with short, dark, layered hair and bangs is sitting in a large, tufted brown leather chair. She is wearing a white, long-sleeved button-down shirt with a deep V-neckline. She has dark lipstick and is looking directly at the camera with a neutral expression. The background consists of dark wood paneling and a framed picture on the wall. To her left, there is a stack of books on a shelf. In the foreground, a glass ashtray with a lit cigarette is visible on a dark surface.

Dobře, v tom případě vám mohu pomoci. Náš dům je mimo město. Je to odtud několik hodin cesty, a pravděpodobně byste se k nám musela na několik dní nastěhovat. Dům je velký a budete mít hodně práce. Jsem ochotna vám za dobře odvedenou práci zaplatit 5 000 Dolarů měsíčně. Tak, co vy na to, mladá dámo?

5 000 Dolarů?
V tolik jsem ani nedoufala...
Tomu nemohu uvěřit.

Ano. Samozřejmě. Budete spokojená.
Za ty peníze budu dělat cokoliv.

Dobře, kdy začnete?

No, dobře. Pan
Ross vás vezme do
našeho domu.

Jsem-jsem připravená,
mohu nastoupit ihned?

Do místnosti vstoupil
dobře oblečený muž.

Ahoj, jsem pan Ross.

Dobrý den, Marie.

Vyjdou na ulici, pan Ross se chová jako dokonalý gentleman. Otevře zadní dveře luxusního Mercedesu.

Udělej si pohodlí a pojedem.

Asi po hodině a půl rychlé jízdy
konečně zastaví vozidlo pře domem.

Páni, tohle je naprosto
úžasné místo.

Tohle je náš dům. Tady od
teď budeš pracovat a žít.

Bud' tu jako doma, pořádně si to u nás prohlédni.

Tohle bude tvá ložnice. Ech, málem bych zapoměl... Máme jednu podmínku. Vyžadujeme řešení uniformy. Najdeš ji ve skříni.

Musím na pár hodin odjet. Pust' se zatím do práce.

Dobře, pane Rossi.

Myslím, že je až příliš odvážná. No, za ty peníze udělám cokoliv.

Není to tak
namáhavá práce.

Při procházení tímto obrovským domem narazí Marie na dveře, které jí zaměstnavatel ještě neukázal.

Tohle vypadá jako vchod do sklepa. No, podívám se, co tam je.

Pod schody dívka otevře
dveře, které jí okamžitě
vyrazí dech.

Och, můj bože,
co tu tu jenom
je...

Na stole v rohu jsou různé předměty, každý je záhadnější než ten předchozí.

Co je tohle za místo?
Co to tu jen dělají?
To je strašné...

...takže, podobné vybavení je
v celé místnosti, takové stroje
Marie nikdy v životě neviděla.

Všichni jsou tu
zvrhlíci. Musím od tud'
rychle pryč. Zůstat tu
není dobře.

Zcela ponořená do svých myšlenek, Marie neslyší vstoupit svou šéfovou do místnosti, kterou nelze nazvat jinak, než žalářem.

Ale, ale, ale.
Koho pak to tu máme?
Kdo ti dovolil jít do sklepa?

O-omlouvám se.

Promiňte, promiňte, moc se omlouvám.
Dostala jsem se sem nedopatřením.

Ted' mě dobře poslouchej, mladá dámo. Dělej jen svou práci.

Ale...

Ano,
paní Rossová!

Jinak budeš potrestána.

Žádné ale! Platím ti dobré
peníze. Budeš dělat, co ti
říkám. Krasotinko, je ti to
jasné.

Dobře, to doufám. Nyní běž do svého pokoje.
Od zítřka začneš pracovat, jako uklízečka.
Doufám, že budeš odvádět dobrou práci, jinak
budu muset...

Tu noc ležela ve své posteli a nemohla usnout. Mladá Marie přemýšlela o své nové situaci.

Jsou to zvrhlíci.
Nejspíš bych měla jít pryč.
Ale je to opravdu hodně peněz.
Myslím, že tady zůstanu a
budu se snažit být dobrá
ve své práci.

Takže, je už kuřátko připravené,
abychom se s ním pobavili.

Mezi tím, pán a paní Rossovi
ve své ložnici.

Zatím ne... ale zítra na ni nastražím
rafinovanou past a nedám ji na výběr.

